

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.906/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 december 2006 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot regeling van de investeringswaarborg voor rusthuizen, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden", heeft op 4 januari 2007 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt er vooreerst toe uitvoering te geven aan artikel 7ter van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Luidens die bepaling kan het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (hierna: VIPA) een investeringswaarborg verlenen voor investeringen aan een rusthuis als bedoeld in artikel 2, 6°, van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991 (hierna: de gecoördineerde decreten), als de investering past in de programmatie ¹.

Het ontwerp regelt de voorwaarden en modaliteiten voor het verlenen van de investeringswaarborg, bepaalt de procedure voor het verkrijgen van een principieel akkoord en van de investeringswaarborg zelf, bepaalt de bijdrage die krachtens genoemd artikel 7ter kan geheven worden op de gewaarborgde sommen, bepaalt de verplichtingen van de initiatiefnemer en van de financier en regelt het toezicht op de naleving van het besluit in ontwerp (hoofdstukken II tot VI van het ontwerp).

⁽¹⁾ De investeringswaarborg kan worden verleend aan initiatiefnemers in de zin van artikel 5, § 1, van de gecoördineerde decreten, zijnde lokale en provinciale besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut (lees thans: stichtingen) in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, en aan initiatiefnemers die de rechtsvorm hebben van een vennootschap met rechtspersoonlijkheid als bedoeld in artikel 2, § 2, van het Wetboek van vennootschappen.

2.2. Vervolgens brengt het ontwerp een aantal wijzigingen aan in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, dat handelt over de investeringswaarborg bedoeld in artikel 7*bis*, § 1, derde lid, van het voornoemde decreet van 23 februari 1994, d.i. de investeringswaarborg die kan verleend worden in het kader van alternatieve vormen van investeringssubsidies, geregeld in dat artikel 7*bis*. Deze wijzigingen hebben, volgens de nota aan de leden van de Vlaamse Regering, gevoegd bij de adviesaanvraag, tot doel de twee regelingen zo analoog mogelijk te maken (Hoofdstuk VII van het ontwerp).

Het besluit in ontwerp treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt (Hoofdstuk VIII van het ontwerp).

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 7*bis*, § 1, derde lid, en 7*ter* van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Voor het bepalen van de procedure inzake het verlenen van het principieel akkoord en de investeringswaarborg bedoeld in artikel 7*ter* (artikelen 7 tot 19 van het ontwerp) en voor het regelen van het toezicht (artikel 25 van het ontwerp), waartoe de Vlaamse Regering niet uitdrukkelijk is gemachtigd door genoemd artikel 7*ter*, volstaat deze laatste bepaling gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Er dient in de aanhef een lid te worden ingevoegd waarin melding wordt gemaakt van het advies van de Inspectie van Financiën, dat dateert van 16 oktober 2006.

Artikel 6

5. In dit artikel wordt bepaald dat voldaan moet zijn aan de erkenningsnormen bepaald in bijlage B van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, "inzonderheid (aan) de normen die betrekking hebben op de voeding, de hygiëne en de zorgverstrekking en de normen die betrekking hebben op het gebouw en op de veiligheid".

Volgens de gemachtigde ambtenaar moet aan alle normen worden voldaan en niet alleen aan de normen die inzonderheid worden genoemd. Het zinsdeel, dat begint met "inzonderheid", dient dan ook te worden weggelaten om onduidelijkheid te voorkomen.

Artikel 9

6. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling dat bij een onvolledige initiële aanvraag, het VIPA de ontbrekende stukken opvraagt bij de initiatiefnemer. De datum van ontvankelijkheid is dan de datum waarop de aanvraag volledig is. De ontworpen bepaling dient op dit punt gepreciseerd te worden.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 16 van het ontwerp.

Artikel 17

7. In dit artikel is sprake van een gemotiveerde beslissing van het Fonds.

Dat de beslissing van het Fonds formeel gemotiveerd moet zijn vloeit reeds voort uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ². De ontworpen bepaling is bijgevolg overbodig en tevens misleidend omdat erdoor ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat andere beslissingen waarvan sprake in het ontwerp die onder het toepassingsgebied van de wet van 29 juli 1991 vallen niet formeel gemotiveerd behoeven te zijn.

Artikel 19

8. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling dat de bijdrage steeds verschuldigd is door de initiatiefnemer, maar dat de mogelijkheid wordt geboden (niet: de verplichting) dat de financier als tussenpersoon optreedt voor het betalen van de bijdrage aan het VIPA.

Daartegen bestaat geen bezwaar, op voorwaarde dat zulks duidelijk blijkt uit de ontworpen bepaling, hetgeen niet het geval is. De woorden "via de financier" zijn immers onduidelijk en geven er geen blijk van dat de tussenkomst van de financier facultatief is. De ontworpen bepaling dient dan ook op dit punt te worden verduidelijkt.

Artikel 24

9. In paragraaf 4, tweede volzin, wordt voorzien in de stilzwijgende toestemming van de minister indien deze laatste niet binnen de termijn van twintig werkdagen "reageert" (lees: geen beslissing neemt).

(2) Ten aanzien van besturen die behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten, kan de federale wetgever enkel algemene regels inzake formele motivering opleggen, die een minimumbescherming bieden die geldt voor gelijk welk bestuur, ongeacht of dat bestuur ressorteert onder de bevoegdheid van de federale overheid dan wel onder die van de deelentiteiten. De gemeenschappen en de gewesten vermogen, met betrekking tot de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn, die minimumbescherming uit te breiden, aan te vullen of te preciseren (zie Arbitragehof, nr. 55/2001, 8 mei 2001, B.5). *In casu* geldt de wet van 29 juli 1991.

De gemachtigde ambtenaar is het ermee eens dat het nuttig kan zijn, gelet op de korte termijn waarover de minister beschikt, om te bepalen dat wanneer wegens uitzonderlijke omstandigheden niet over de aanvraag om toestemming kan worden beslist binnen de gestelde termijn, deze termijn met een aantal werkdagen kan worden verlengd door de minister (wat zou moeten worden meegedeeld aan de financier binnen de oorspronkelijke termijn).

10. In paragraaf 6 dient te worden verwezen naar de artikelen 22 en 23 en niet enkel naar artikel 23. De gemachtigde ambtenaar is het hiermee eens.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter, voorzitter,
	D. ALBRECHT, B. SEUTIN,	kamervoorzitter, staatsraad,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME